

[Kirkeministeren]

medlemskabet bevares i alle tilfælde ved fraflytning. Denne bestemmelse, der fastslår et medlems ret til kirkelig betjening under midlertidigt ophold her i landet, ferie eller lignende, er anset for rimelig under hensyn til den stigende internationalisering af såvel det private forretningsliv som den offentlige forvaltning.

Reglerne om kirkelig betjening af folkekirkens menigheder, der er optaget i kapitel 3 i lov nr. 218 af 23. april 1986 om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m., er medtaget i det foreliggende lovforslag og er således sammenkædet med reglerne om medlemskab, idet retten til kirkelig betjening er den væsentligste følge af medlemskabet. Kapitel 3 i ovennævnte lov er derfor foreslået ophævet. Ud over bestemmelsen om ret til kirkelig betjening for medlemmer i udlandet er reglerne foreslået overført uændret, dog med enkelte redaktionelle ændringer.

Det hidtidige princip, hvorefter sognebåndsløsning løses til en præst i et andet pastorat end bopælspastoratet og ikke til en menighed, er foreslået videreført. Dog stilles der forslag om begrænsning af præsternes frihed til at afslå ønsker om sognebåndsløsning. Samtidig er der foreslået begrænsning af præsternes adgang til ensidigt at opsigte sognebåndsløserne. Disse forslag er motiveret med, at der bør finde en afvejning sted af de hensyn, som gør sig gældende for og imod ønsket om sognebåndsløsning.

Spørgsmålet om de valgte konsekvenser af en sognebåndsløsning vil blive taget op i forbindelse med førstkommende ændring af menighedsrådsvalgloven.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den Danske Præsteforening, kirkefunktionærernes organisationer og Indenrigsministeriet, medfører ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner eller for de lokale kirkelige kasser. Det medfører heller ikke administrative konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove m.v. (Offentligt udbud af fast ejendom, diæter og tabt arbejdsfortjeneste m.v.).

(Lovforslag nr. L 102).

Et af hovedpunkterne i lovforslaget er forslaget om, at salg af kommunal ejendom som hovedregel kun kan ske ved offentligt udbud.

Der har i de senere år været flere sager, hvor der er klaget over, at kommuner ved ejendomsalg begunstiger køberne. Jeg har derfor ment, at det ville være rimeligt, at der – ligesom ved salg af statens ejendomme – var et krav om annoncering af kommunale ejendomme, der er til salg. I denne opfattelse er jeg blevet bestyrket ved Ombudsmandens henvendelse om en konkret sag med henblik på overvejelser i Indenrigsministeriet om fastsættelse af retningslinjer på dette område.

Fuld offentlighed er et meget væsentligt princip for den offentlige forvaltning. Da sager om salg af kommunens faste ejendomme normalt vil blive behandlet for lukkede døre i kommunalbestyrelsen, kan der være grund til at sikre offentlighedens indsigt på anden måde.

Ingen – og i hvert fald ikke kommunerne og skatteborgerne – kan være tjent med, at ejendomssalg sker i lukkethed. Alle må have adgang til at blive bekendt med et kommunalt ejendomssalg og adgang til at kunne byde på ejendommen.

Naturligvis kan der være særlige grunde til, at der ikke sker offentligt udbud, men det må klart være undtagelsen – således som det også er det ved salg af statens ejendomme. De nærmere regler herom vil blive fastsat efter forhandling med de kommunale organisationer.

Blandt de øvrige foreslåede ændringer i styrelsesloven skal jeg nævne forslaget om, at der skabes adgang til indkaldelse af stedfortræder, når et medlem på grund af sygdom er forhindret i at deltage i et enkelt møde i kommunalbestyrelsen. Herved sikres, at det politiske styrkeforhold ikke vilkårligt forrykkes som følge af et medlems sygdom.

Herudover giver forslaget mulighed for, at der kan indkaldes stedfortræder ved et medlems længerevarende forfald på grund af graviditet, barsel og adoption. Herved sikres det, at også fædre i sådanne tilfælde kan få indkaldt stedfortræder.

Efter forslaget ophører endvidere kravet om sammenhæng mellem udbetaling af diæter og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette er i overensstemmelse med et kommunalt ønske om mere smidige regler, således at hver enkelt

[Indenrigsministeren]

kommunalbestyrelse selv kan afgøre, om der for varetagelse af de forskellige kommunale hverv skal udbetales såvel diæter som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller kun en af ydelserne.

Forslaget om, at der skabes hjemmel til fastsættelse af en forrentning af mellemværender mellem en kommune og dens forsyningsvirksomheder, skal sikre, at der ikke sker en sammenblanding af det skattefinansierede område og det brugerfinansierede område. Hvis en kommune rentefrit låner midler, der er opkrævet hos brugerne af en forsyningsvirksomhed, kommer brugerne hermed til at dække aktiviteter, der skulle være dækket over skatteudskrivningen.

Der foreslås desuden en bemyndigelse for indenrigsministeren til at fastsætte fristerne for udarbejdelse og vedtagelse af årsbudgettet. Formålet hermed er at søge fristerne udskudt til et senere tidspunkt på året, således at den tidsmæssige afstand mellem budgettets vedtagelse og ikrafttræden bliver kortere.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing af genfremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret.

(Lovforslag nr. L 103).

Forslaget blev første gang fremsat den 11. oktober 1990, men bortfaldt i forbindelse med folketingsvalget den 12. december 1990.

I forslaget, der er et led i regeringens afbureaukratisering, er de kongelige forestillinger i forbindelse med ansøgninger om bevarelse af dansk indfødsret og om løsning fra det statsborgerlige forhold til Danmark erstattet af en ordning, hvorefter det er ministeren, der træffer afgørelse i disse sager.

Endvidere flyttes kompetencen i nogle indfødsretssager fra Københavns Kommune til Overpræsidiets.

Endelig bemyndiges ministeren til ligesom i de fleste andre vesteuropæiske lande at opkræve et gebyr i forbindelse med naturalisation.

Lovforslagets administrative forenklinger vil ikke medføre økonomiske konsekvenser for staten eller Københavns Kommune.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Folketings velvillige og hurtige behandling.

Fiskeriministerens (Kent Kirk):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 107).

Fiskerierhvervet dækker i dag hovedsagelig sit finansieringsbehov ved lånoptagelse i det statsgaranterede kreditinstitut Kongeriget Danmarks Fiskeribank og hos de private pengeinstitutter. Gennem lånoptagelse i Fiskeribanken dækkes behovet for lån med lang løbetid, der bl.a. er en følge af fartøjernes lange levetid.

På grund af de faldende konjunkturer i fiskerierhvervet i de senere år har Fiskeribanken på trods af en intensiveret indsats over for restancer og stramninger i bankens udlånspraksis oplevet en stigning i antallet af egentlige tab, hvilket har medført, at banken har haft underskud på driftsregnskabet siden 1988. I 1990 blev det nødvendigt at tilføre banken et beløb på 35 mio. kr. ved aktstykke. I 1991 og 1992 forventes fortsat underskud i Fiskeribanken.

Lovforslaget tager sigte på at øge det private engagement i långivningen til fiskerierhvervet dels med henblik på at inddrage de lokale pengeinstitutters større kendskab til den enkelte låntagers samlede private økonomi, dels med henblik på at sikre, at det enkelte pengeinstitut gennem en risikodeling får et større medansvar for udlån til fiskerierhvervet.

Lovforslaget indebærer, at Fiskeribankens bestyrelse fastsættes til 9 medlemmer, hvoraf de to skal have indsigt i lånevirkosomhed i private pengeinstitutter. Endvidere medfører forslaget krav om en garanti fra private pengeinstitutter i forbindelse med ydelse af lån fra Fiskeribanken. De nærmere vilkår for garantien vil i overensstemmelse med de gældende regler blive fastsat af Fiskeribankens bestyrelse i form af vedtægtsændringer, der skal godkendes af fiskeriministerens og finansministerens.

Endvidere indebærer lovforslaget, at der ikke længere kan ydes lån til fiskeindustrien i Fiskeribanken. Dette skyldes især, at fiskeindustrien stort set ikke længere gør brug af Fiskeribanken, men i stedet gør brug af de generelle